

APTECZKA DOMOWA

Rozwój lecznictwa i przemysłu farmaceutycznego w Polsce powoduje stale zwiększające się zużycie leków. Chorzy ubezpieczeni, a takich jest większość, otrzymują leki po cenie stosunkowo niskiej. Dlatego też może wykorzystanie leków nie zawsze jest zupełne. Dużo różnych specyfików ponawiera się po szufladach i pudełkach, gdzie w razie potrzeby ich użycia trudno je znaleźć.

Posiadanie apteczki domowej zapewni racjonalne przechowanie leków w jednym miejscu i ułatwi znalezienie potrzebnego leku oraz zabezpieczy je przed małymi dziećmi.

Wykonanie apteczki według niżej podanego opisu nie nastreczy amatorom majsterkowania zbyt dużych trudności. Można ją wykonać z dowolnych materiałów (deski, sklejka, płyty) lub nawet z drewnianej skrzynki odpowiedniej wielkości, po pomidorach lub winogronach.

Apteczka ma postać szafki z zamkniętymi drzwiczkami, o wymiarach orientacyjnych $220 \times 400 \times 500$ mm. Dwa metalowe wieszaki umożliwiają zawieszenie jej na ścianie (rys. 1). Wewnętrzne półeczki wykonane z cienkiej sklejki lub twardej płyty pilśniowej dzieli apteczkę na kilka części, z których każda ma inne zastosowanie (rys. 2).

Dolna część szafki (po lewej stronie) przeznaczona jest na duże butelki zawierające syropy, mikstury itp. Sąsiednia część (b) — na małe buteleczki; część (c) — na pudełka z fiolkami. Część środkowa (d) — na torebki z proszkami i wreszcie górna część (e) na pudełka z ziołami lub innym lekami sypkimi.

Aby ułatwić odnalezienie i wyjęcie z szafki potrzebnych leków, są

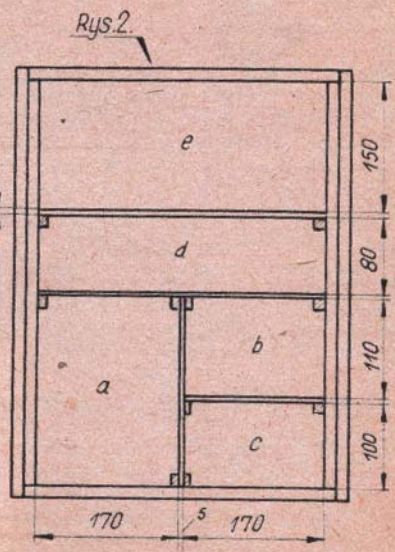
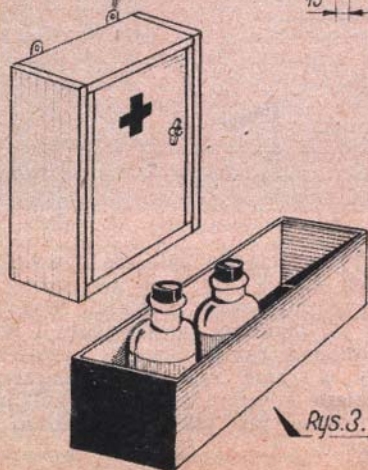
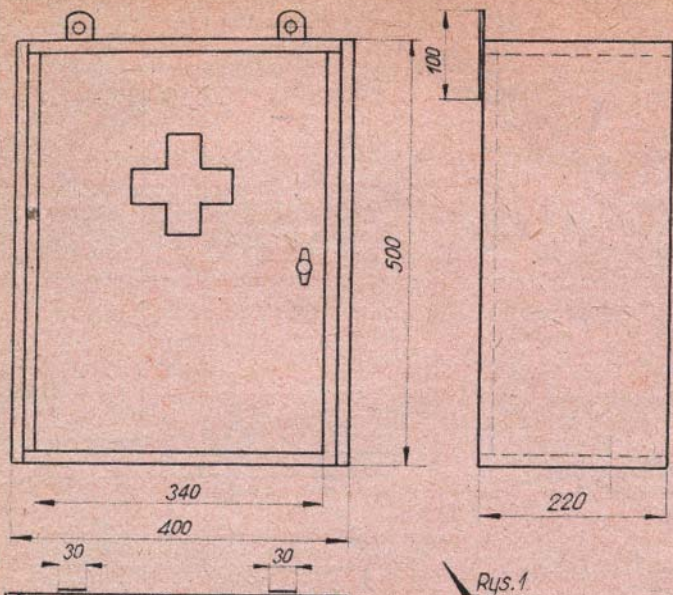
one umieszczone w pudełkach wykonanych z cienkiej tektury. Pudełka na małe buteleczki widzimy na rys. 3, a na fiolki — na rys. 4. Podobne pojemniki, tylko odpowiednio większe możemy wykonać również i na duże butelki.

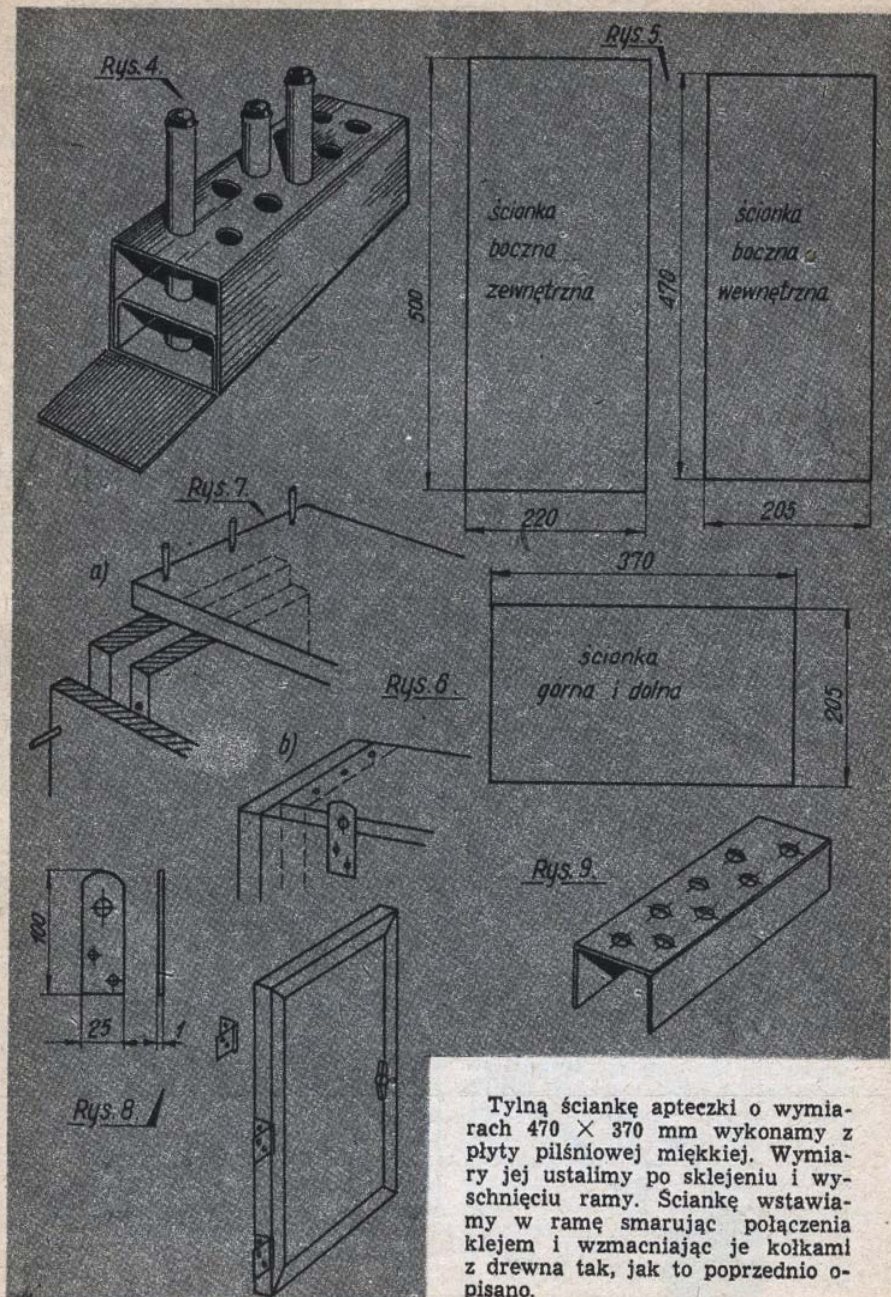
Wykończenie zewnętrznych powierzchni ścian apteczki może być różne: albo oklejone papierem lub okleiną, albo też malowane farbą olejną. Ten ostatni sposób wydaje się być najwłaściwszy.

Przy wykonaniu apteczki z miękkich płyt pilśniowych koszty związane z zakupem materiałów są minimalne. Obróbka tych płyt jest łatwa oraz możliwa do wykonania przy użyciu najprostszyc narzędzi znajdujących się w każdym domu.

Pod dokładnym zapoznaniem się z rysunkami, tak ogólnym jak i szczegółowych części składowych szafki, zaczniemy pracę od utrwalenia powierzchni płyty przez dwustronne pociągnięcie jej rzadkim klejem glutynowym (stolarskim). Gdy płyta wyschnie, rysujemy na niej, a potem odrzynamy po dwie deseczki na ścianki boczne (rys. 5) oraz po jednej na ściankę apteczki dolną i górną (rys. 6). Elementy te łączymy na styk w sposób podany na rys. 7. Płyty możemy albo przerzynać piłą odsadnicą, albo w razie jej braku — ciąć ostrym nożem prowadząc go przy linijce albo grubej listwie.

Powstałą z tych elementów ramę sprawdzamy węgelnicą, czy ścianki jej mają kąty proste. Płyty pilśniowe są dość kruche, dlatego też boki szafki, do których będą przymocowane drzwiczki, należy wzmocnić. W tym celu, gdy klej zaschnie, z jednej strony ramy, która będzie przodem apteczki, przyklejamy do boków 2 listewki z drewna o przekroju 15×20 mm i długości 470 mm. Klejenie po wyschnięciu wzmocniamy kółkami z miękkiego drewna osadzonymi na klej i wcisk w uprzednio wywiercone wiertłem otwory o średnicy 3—4 mm.

Tyłną ściankę apteczki o wymiarach 470×370 mm wykonamy z płyty pilśniowej miękkiej. Wymiary jej ustalimy po sklejeniu i wyschnięciu ramy. Ściankę wstawiamy w ramę smarując połączenia klejem i wzmacniając je kółkami z drewna tak, jak to poprzednio opisano.

Uchwyty do zawieszania apteczki wykonujemy z blachy, wg rys. 8. Uchwyty przykręcamy wkrętami do tylnej ścianki. Otwory na wkręty wywiercimy wiertłem o średnicy mniejszej niż wkręt. W tak przygotowany otwór wkrapiamy kropłomierzem klej glutynowy na godzinę przed wkręceniem wkrętów.

Drzwiczki wykonamy również z płyty pilśniowej. Będą one miały kształt prostokąta. Aby uniknąć błędów, sprawdzamy jego kąty za pomocą węgelnicy. Drzwiczki o wymiarach $\pm 470 \times 330$ mm muszą odpowiadać ściśle wymiarom otworu w kadłubie apteczki (rys. 8 a).

Krawędzie drzwi mogą się wykruszać, dlatego też trzeba je wzmocnić paskami papieru, a jeszcze lepiej płótna, o szerokości 60—70 mm. Po wyschnięciu kleju przymocowujemy wkrętami zawiasy taśmowe, a w razie ich braku zwykłe. Otwory na wkręty wzmocniamy klejem tak, jak to poprzednio podano. Drzwi będą zamykane na haczyk albo zatrzask, gdyż wstawienie zamka będzie dość trudne, szczególnie w miękkiej płycie pilśniowej. W praktyce zamek i tak nie jest wykorzystywany, gdyż kluczyk przeważnie się gubi. Drzwiczki przytwierdzamy do apteczki po wykonaniu w niej wewnętrznych przegródek, ale otwory na wkręty wykonamy zawczasu.

Listewki podtrzymujące półeczki, długości około 190 mm, wykonamy z miękkiego drewna o przekroju 10×20 mm. Listewki te przyklejamy klejem stolarskim tak, aby uzyskać rozmieszczenie półeczek jak na rys. 2.

Pudełka na poszczególne rodzaje leków wykonujemy z cienkiej tektury. Możemy do tego celu wykorzystać opróżnione pudełka po płatkach owsianych lub makaronie. Po rozebraniu pudełka i rozłożeniu go rysujemy na nim „siatkę” wg wymiarów podanych na rys. 7 i 8. Następnie nożem przecinamy tekturę tam, gdzie są linie ciągłe i wyginamy ją grzbietem noża tam,

gdzie na rysunku widzimy linie przerywane. Tak przygotowaną tekturę zginamy wzdłuż linii przerywanych, składamy i skleamy. W pudełku na fiolki przed zaklejeniem części czołowej wklejamy środek wykonany wg rys. 9.

Półeczki o wymiarach: 2 sztuki — 370×180 mm; 1 sztuka — 185×180 mm i przegródka 250×180 mm, wytniemy piłą włoścnicową ze sklejk grub. 4—5 mm lub twardej płyty pilśniowej. Na jednej półeczce i przegrodzie przyklejamy drewniane listewki tak, jak kto widać na rys. 2.

Po sprawdzeniu położenia półeczek i usunięciu ewentualnych błędów w wykonaniu, sprawdzamy całą szafkę, czyścimy ją z zacieków kleju, wygładzamy drobnoziarnistym papierem ściernym wszystkie nierówności, szczególnie na krawędziach. Następnie szpachłówką, uzyskaną z rzadkiego kleju stolarskiego i kredy szlamowanej — zmieszanych na ciasto — zapełniamy wszystkie nierówności i szpary na złączach. O ile nie mamy szpachli, наносimy szpachłówkę i wygładzamy ją zwykłym nożem. Po wyschnięciu szpachlowane miejsca wygładzamy jeszcze papierem ściernym.

Apteczkę najlepiej malować białą farbą olejną lub emalią. Malujemy ją dwu — lub trzykrotnie, rozprowadzając farbę cienką warstwą po całej powierzchni tak z zewnątrz, jak i wewnątrz i unikając zacieków. Kolejne malowanie możemy rozpocząć dopiero po pełnym wyschnięciu farby przedtem nałożonej.

Gdy farba dobrze wyschnie, przykręcamy w uprzednio przygotowanym miejscu zawiasy wraz z drzwiczkami oraz haczyk do zamykania drzwi.

W celu szybszego znalezienia lekarstwa umieszczamy na pudełkach odpowiednie napisy informacyjne, np. witaminy, leki przeciwgrypowe itp.

Lubomir Packiewicz